

РЕШЕНИЕ

№ 6993

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **8080** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. В. Н., като представител на „Лия 11“ ЕООД, чрез процесуалния си представител адв. Ж., срещу решение от 24.06.2022 г., постановено по НАХД № 12169 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 112-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 554781-F559439/11.01.2021 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ – [населено място] в Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с което на „Лия 11“ ЕООД, на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Твърди се, че административнонаказващият орган не е компетентен да издава наказателни постановления, което води до нищожност на административния акт. Сочи се още, че е

налице изтекла давност – изтекъл е срокът за издаване на НП. Посочват се доводи за антидатиране на НП и се счита, че актът и НП са връчени тогава, когато са издадени. Допълва се още, че НП не е конкретно мотивирано и че липсват доводи защо случаят не е приет за маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Прави възражение срещу завишения размер на разноските за възнаграждение на вещото лице за изслушаната пред СРС експертиза. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. Ж. с редовно пълномощно. Поддържа жалба, като излага пространни съображения

Ответникът – Националната агенция за приходите, редовно призован, се представлява от юрк Г., с редовно пълномощно. Оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, двадесет и седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 20.06.2020 г. била извършена проверка на търговски обект – маса за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица] бл. № 28, стопанисван от „Лия 11“ ЕООД. При проверката била извършена контролна покупка от служител на НАП, като били закупени банани, на стойност 3.20 лева. Плащането било извършено в брой, а то било прието от Д. К. – работник в обекта, като не била издадена касова бележка за осъществената покупка от функциониращото в обекта фискално устройство номер на фискалната памет № 36611825. След извършеното плащане и след неиздаването на фискален бон, служителите на НАП се легитимирали и от касовия апарат бил разпечатан дневен отчет, т. нар. КЛЕН. Видно от съдържанието на разпечатания КЛЕН, в него не фигурирала извършената продажба.

За извършената проверка бил съставен протокол № 0034866/20.06.2020 г. С оглед на установеното бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F559439/15.07.2020 г., като от правна страна нарушението било квалифицирано като такова по чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното НП.

Съдът е изложил и правните си изводи, за да потвърди НП. По повод възражението за антидатиране на НП, съдът е допуснал изготвянето на съдебно-техническа експертиза (СТЕ), от заключението на която се установява, че НП действително е издадено на датата, посочена в него – 11.01.2021 г., като записът на файла за обективизирането му е от 09:23:51 часа на посочения ден.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Задължението за издаване на фискална касова бележка е уредено в чл. 118, ал. 1 ЗДДС и издадената въз основа на чл. 118, ал. 3 ЗДДС Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. Съгласно чл. 118, ал. 3 ЗДДС фискалният и системният бон са хартиени документи, регистриращи продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или с други заместващи парите платежни средства, издадени от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип или от одобрена интегрирана автоматизирана

система за управление на търговската дейност. Както законът в нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, така и подзаконовия нормативен акт в нормата на чл. 25, ал. 1 от наредбата, въвеждат категорично задължение извършените продажби/доставки в търговски обекти да се регистрират и отчитат чрез издаване на касова бележка от фискално устройство. Съгласно чл. 25 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка за всяка продажба на лицата, а в ал. 3 е предвидено че касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка. В процесния случай безспорно е установено, че за извършената покупка от обект, стопанисван от „Лия 11“ ЕООД, не е издадена касова бележка. Установеният фактически състав правилно е подведен към разпоредбата на чл. 118, ал. 1, вр. с чл. 185, ал. 1 ЗДДС. Отговорността на търговеца е обективна, а определената санкция е в предвидения минимален размер.

От събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява, че при извършена контролна покупка на 20.06.2020 г. в 15.10 часа на 1.1 кг. банани на стойност 3.20 лева в обект, стопанисван от „Лия 11“ ЕООД, не е бил издаден фискален бон от наличното фискално устройство модел D. E. SX с индивидуален № DY453789.

Неоснователно е възражението на касатора, че липсва компетентност на издателя на НП. Със заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. изпълнителният директор на НАП е упълномощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП да издават наказателни постановления за нарушения, регламентирани в чл. 185 ЗДДС (т. 1.1, б. „г“).

Не може да се приеме твърдението на касатора, че датата на издаване на НП е датата на връчване на същото. Забавянето при връчване на процесния акт (поради неустановени по делото причини) е единствено в полза на касатора, с оглед на предвидената абсолютна погасителна давност за нарушението, с оглед сроковете за обжалването му и т.н.

Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 3 ЗАНН, а именно - образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. От приложения с административната преписка АУАН се установява, че същият е съставен на дата 15.07.2020 г., от която датата започва да тече 6-месечният срок за издаване на НП. Безспорно по делото е установено, и след изслушване на експертиза, че датата на издаване на НП действително е 11.01.2021 г., т.е в рамките на срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН.

Не са налице основанията за квалифициране на случая като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН - такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Касае се за по-висока степен на защита на обществените интереси, свързани с отчетността на продажбите в търговските обекти, при която стойността на услугата е без значение. При преценка на баланса между засегнатите обществени отношения и интереса на наказаното лице, следва да се даде превес на приучването към фискалната

дисциплина и изпълнение на всички законови изисквания за отчитане на търговските продажби независимо от тяхната стойност. Наличието на смекчаващи вината обстоятелства правилно е преценено от АНО при определяне размера на наложеното административно наказание според минималния предвиден в чл. 185, ал. 1 ЗДДС.

Настоящият касационен състав не е компетентен да се произнася по възражението за завишения размер на разноските за възнаграждение на вещото лице за изслушаната пред СРС експертиза.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъде присъдено претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.06.2022 г., постановено по НАХД № 12169 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав.

ОСЪЖДА „Лия 11“ ЕООД да заплати в полза на НАП сумата от 100 / сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: